

JAZZ SZÓL IDŌNKÉNT

Sonkoly Tibor festőművész kiállításának megnyitóján — a Tornyai János Múzeumban — hangulatos dzsessz-számokat adott elő Berezvai Márta (trombita), Mohai Tamás (gítár) és Almási Enikő (ének). A magával ragadó forró hangulatot Berezvai Márta trombitaszólója koronázta meg. E nem mindennapi vernissage adta az alkalmat, hogy Berezvai Márta művésznővel készítsünk interjút, aki azóta a Sziget Fesztiválon is fellépett.

Miért választotta hangszeréül a trombitát?

Nyolcévesen kezdtem álmodozni arról, hogy zongorázom, mert az óvodás kori barátnőméknél nagyon szépen játszottak. Szüleimet kérleltem, akik a bátyámat küldték el a zeneiskolába, hogy írasson be zongorára. Ott közölték, hogy betelt a keret, de azt javasolták, hogy kezdjek el egy másik hangszerrel, s akkor egy év múlva szívesen átvesznek zongorára. Így kerültem Ivanics Bertalan tanár úrhoz. Furulyázni kezdtem, s mivel látta, jó erőben lévő, stramm kislány vagyok, rábeszélte a trombitára. Kiderült, hogy van hozzá érzékem. Egy év múlva megengedte, hogy elkezdjek zongorázni, de beszélt a szüleimmel, hogy a trombitát is folytassam. Az idő őt igazolta, trombitából jobb eredményeket tudtam elérni, bár a zongora is szépen ment...

Javaslatára a szegedi Tömörkény István konzervatóriumba felvételiztem, amely sikerrel járt. Addigra megszerettem a trombitát, kezdett hozzám nőni. Itt Huszár Gábor tanár úr kezdett oktatni, de sajnos Pestre került. (Kb. 24 év után felkerestem Budapesten, nagy volt az öröm és meglepetés.)

Boros Gábor vett át tőle, de nehezen szoktam a másik tanítási stílust, ráadásul érdeklődésem elindult a dixieland és swing felé, s ez a klasszikus pályán elbizonytalanított. A hódmezővásárhelyi fúvószenekarban értek könnyűzenei hatások is, illetve a környék dixieland zenekarai hatottak rám.

Bera Zsolt osztálytársammal addig-addig beszélgettünk, hogy egy zenekar megalapításának a tervén vettük észre magunkat, ami hamar meg is valósult. Sok mindenben elakadtunk, nem volt nagy tapasztalatunk a könnyűzenében, de szerencsére segítségre találtunk Almási István személyében, aki kiválóan klarinétozott és szaxofonozott, s tudta, mi fán terem az improvizáció.

Sokat tanított bennünket, magyarázta a főbb swing szabályokat, így egyre ügyesebb lett az akkor már Promenade Dixieland Band néven működő csapat, 17 évesen rendszeresen felléptünk.

A szegedi főiskolai tanulmányaim elindulásával választanom kellett.

Az irodalom is hívogatott a trombita mellől, ekkor 3 évre „le is tettem” a hangszerrel.

Aztán meghallottam, hogy Pesten van Jazz Főiskola...

Egy merész s hirtelen döntéssel felköltöztem Budapestre, működő dixieland zenekarok után kutatva, s felvettem a kapcsolatot Tomsits Rudolf-fal is, hogy jobban el tudjak mélyülni a jazz tanulmányozásában.

Állást vállaltam a Fővárosi Nagycirkusz zenekarában, majd jött egy felkérés, hajóra kerestek trombitást.

Milyen egy zenész élete a hajón?

A Földközi-tenger partjainál cirkált a hajó, főleg görög szigeteken kötött ki. A Gaspar's banddel - hat hónapon keresztül - napi 4-5 órát zenéltünk. Itt egy kisebb víziszonyt kaptam, de szerencsére rövidesen elmúlt. A hajós munka egy külön világ, csak annak javasolom, aki bírja a szigorú katonai szabályokat, s a család- és társnéküliséget. Olyan, mint egy hosszúra nyúlt nyaralás, finom ételekkel, viszonylagos jóléttel, mesés tájakkal, kristálytisza tengervízzel, akár kék, sárga, piros halacszkákkal (Mexikóban), szállodai környezetben, kivilágított színpadon profi táncosokkal, de félig-meddig édesbús magánnyal, bár ott vannak a hajós kollégák.

Egyik ilyen barátság jelenleg Japánban él, másik Argentínában, harmadik Odeszában, negyedik Szentpéterváron. Szóval barátságok születnek, majd halnak el a szerződés lejártával.

Hol hallhatjuk?

Legközelebb a Hadik kávézó teraszán játszom, Budán. A Swing Ladies Hungary női big band első trombitása voltam. Közben várandós lettem Jázminkával, így most nem erőltetem annyira a big bandes játékot, mert megterhelőbb, főleg a sok magas hang. Ha arról van szó, játszom romkocsmákban is, DJ mellett szólolistaként ráimprovizálva az alapra. Mostanában tangóharmonikásokkal is próbálkozom duóban, mert szerintem ez egy izgalmas párosítás.

Valamelyik nap a VI. Budapesti Cseh Sörfesztyvél mellett sétáltam el, s megütötte a fülemet egy jó kis tangóharmonika zene. Uccu neki, be az ajtón, addig-addig, hogy egy számba beszálltam, s nagyon jól sikerült, nagy taps volt a jutalom, egy cseh trió (Jindra Kelisek Band) játszott, kiváló hegedűsük van, és sok különleges, izgalmas számot játszanak.

Időnként, ha az anyagi helyzet úgy kívánja, egyedül a Vörösmarty téren is szoktam fújni a turisták örömeire, s hihetetlen, de a régi dixieland számoknak van szinte a legnagyobb sikere, amit annak idején a Promenáddal vagy a hajón játszottam,

BEREZVAI MÁRTA

(Fotó: Pawel Karnowski)

Milyen zenét szeret játszani? Miért?

Közel érzem magamhoz a bluest. Sokat játszottam a Blue Way zenekarban, majd a White Coffe Blues Band-ben swinget. Az utóbbi időben vonzódok a ska, vagy akár az underground (Új Párduc zenekar) felé is, de sokszor a latin jazz ragad magával. Folyamatos útkeresésben vagyok.

Egyik volt basszusgitaros kollégám dicséretként azt mondta, hogy „fekete” a vérem, ami talán túlzás. Akkor éppen a *Masquerade* című számot gyakoroltuk.

Sok-sok miért van, én is szoktam ezeken gondolkodni, de a fő miért, hogy miért nem klasszikus zene?

Alkatomnál fogva, nekem például nem jó sokat egy helyben ülni. Egy zenekari árkot vagy hosszas klasszikus zenekari próbákat nem bírnék, vagy csak kisebb időre. Szükségem van bizonyos fajta szabadságra, levegőre, mozgásterre. Egy színpadon, szólolistaként ez jobban adott.

Tomsits Rudolf tanár úr mondta egyszer, hogy annyi megkötés és szabály van az életben, milyen jó is az, amikor improvizálva egy kicsit szabadabban „repkedhetünk”.

A klasszikus zenei tanulmányokat egyébként lehet kamatoztatni a tánczenében is, amikor éppen azt játszom, hiszen ott szükség van a szépen formált és hosszan tartott hangokra. A lényeg: stabil klasszikus alappal, de jazz szól időnként, vagy akár egy kis tánczene.

A jövő?

Szerencsén, véletlenül, találkozáson múlik. Fontos a tehetséges, jó zenész-kollégák inspirálása...

Egyelőre a kislányom miatt még ide vagyok kötve. Később lehet elindulok valamerre, Angliába vagy a Kanári-szigetekre...

A lényeg: minél több nagyon jó zenekarban, nagyon jól, lehetőleg korrekt gázsíért szeretnék játszani.

Jó lenne stúdióban rögzíteni pár dalt, hogy ne vesszenek el.

Nagy feladatnak érzem, hogy Armstrong örökségéből táplálkozva újabb mezzsgyékét kitapossak...

BenáK Katalin